

Īsziņas

ASV vēstniece Balvos

Šonedēļ trīs dienu vizītē Austrumvidzemē un Ziemeļlatgalē ciemojās ASV vēstniece Latvijā Nensija Baikofa Petita (Nancy Bikoff Pettit). Pirmdien viņa neformālā gaisotnē tikās ar Balvu un Viļakas novadu vadītājiem, bet otrdien plāno apmeklēt Balvu Profesionālo un vispārīzglītojošo vidusskolu, ECO fabriku, Balvu veikparku, Balvu Novada muzeju, kā arī tiksies ar Balvu nevalstisko organizāciju pārstāvjiem.

Joprojām piedzimst mazāk nekā nomirst

Pēdējos trīs gados dzimušo skaits Latvijā ir salīdzinoši nemainīgs - 22 tūkstoši gadā. Pēc Centrālās statistikas pārvaldes apkopotajiem provizoriskajiem demogrāfijas rādītājiem 2017. gada pirmajā pusgadā reģistrēti 10 175 jaundzimušie. Salīdzinot ar attiecīgo periodu iepriekšējā gadā, tas ir par 990 mazuliem mazāk. Dabiskais pieaugums Latvijā saglabājas negatīvs jau kopš 1991. gada. Šogad pusgadā iedzīvotāju skaits valstī, mirušo skaitam pārsniedzot dzimušo skaitu, samazinājās par 4 748 cilvēkiem (attiecīgajā periodā 2016. gadā - par 3 748). Šī gada sešos mēnešos reģistrētas 4 558 laulības, un tas ir par 118 vairāk nekā pirms gada. 2017. gada 1. jūlijā provizoriskais iedzīvotāju skaits Latvijā ir 1 miljons 938 tūkstoši.

Ērģeļu koncerts Viļakā

28. jūlijā plkst. 18.00 Viļakas luterāņu baznīcā notiks Vēsturisko ērģeļu svētku "Latvija - ērģeļu zeme" koncerts "Sirds lūgšana", kurā muzicēs Ilze Grēvele (soprāns), Danuta Ločmele (baroka čells) un ērģespēles meistare Ilona Birģele (ērģeles). Vēsturisko ērģeļu svētki notiek visā valsts teritorijā, Latvijas valsts simtgades gaidās.

Atklās izstādi

25. jūlijā plkst. 16.00 Viļakas Kultūras un radošo industriju centrā (Klosterā ielā 1) atklās 1. Starptautiskā glezniecības plenēra "Valdis Bušs 2017" izstādi. Tā būs skatāma līdz 12. oktobrim.

Foto - Z. Logina

Saimniecību sacensības. Tajās piedalījās Maruta Brenča (no labās), Anna Sisojeva, Anna Kaņepe un Anna Jermacāne. Saimniecēm vajadzēja sašķirot salvetes, sagriezt vistu desmit gabalos, sarīvēt burkānus, izrotāt galdu un veikt citus darbus. Saimniecību sacensībās vinnēja Anna Sisojeva (otrā no labās), sagādājot sev jauku dāvanu rītdienas svētkos - Annas dienā. "Visgrūtāk bija izlemt - griezt desu ar vai bez apvalka. Mans lēmums bija pareizs, jo griezu ar plēvīti un sanāca 53 šķēlītes, kas izrādījās vairāk nekā citām sievietēm," atklāja Anna Sisojeva.

Tilžā svin svētkus labai omai

Zinaida Logina

22. jūlijā Tilžā notika pagasta svētki "Labai omai - uzmet garu!". Svētku norisinā vietu - Pirts ielu - izlozēja iepriekšējā gadā, kad svētkus svinēja Skolas ielā. Nākamgad par godu Latvijas simtgadei svētkus rīkos divus kilometrus garajā Brīvības ielā.

Vasara ir svētku laiks, un cilvēki brīvdienās var izvēlēties, kurp doties atpūsties. Svinam novadu, pilsētu svētkus, bet daudziem vismīļākie tomēr ir tie, kas tuvāk mājām, savos pagastos. Jau no rīta Tilžā, kultūras nama pagalmā, notika tirdziņš "Vēdera priekam pēc pirts", kur vietējie cilvēki piedāvāja pašgatavotus gardumus. Uz iesildošo rīta pērienu aicināja kultūras nama vadītāja Daiga Lukjanova. Apmeklētājus gaidīja dziedniecības eksperti un pirtsziņi. Kā atzina Tilžas pagasta pārvaldes vadītāja Anna Bērziņa, par šiem svētkiem sākuši domāt jau pavasarī. Bet svētku Tilžā šogad ir daudz: Valsts ugunsdzēsības un glābšanas

dienesta Latgales reģiona brigādes Balvu daļas Tilžas postenim aprit 10 gadi, tikpat daudz šajā dienā atzīmēja arī sabiedriskā labuma organizācija "Tilžas Rūķītis", bet Kaspara Romanova motoklubam "Rūsa vējā" šogad aizrit jau piektais gads. "Katrs cilvēks ielicis savu artavu darba - sakoptas mājas, ielas, glieti un ziedoši pagalmi, apļautas grāvmalas. Ar uzņēmēju atbalstu sarūpējam dāvanas, domājām par atrakcijām un to, lai šie svētki tiešām izdotos," pastāstīja A. Bērziņa. Skolotāja, vēsturniece Aina Rakstiņa ir gandarīta, ka ekspedīcijā pa Tilžas pagastu devās tik daudz cilvēku. "Bija pilns piecdesmitvietīgais autobuss, un dalībnieki brauca arī ar savām automašīnām, motocikliem. Dienas laikā apmeklējām baznīcas, citas vietas, kas atklāja mūsu apkārtnes vēsturi, dabu un ļāva iepazīt čaklos pagasta cilvēkus," teica gide Aina Rakstiņa.

* Turpinājums 2. lpp.

Nākamajā Padugunī

● Ar gandarījumu par paveikto līggadējais mājas vecākais pārceļas uz dzīvi Rīgā

● Kad nav citas izejas Vecvecāki - mazbērnu aizbildņi

Labsirdīgais suns ar biedējošo nosaukumu.

7. lpp.

Vai šuvēji ir pieprasīti?

3. lpp.

Līdz LATVIJAS simtgadei 481 diena!

Vārds žurnālistam

Maruta Sprudzāne

Vasara ir iespēju laiks dažādot ikdienu. Protams, tiem, kuri tam dod priekšroku, atvēl līdzekļus un prot izplānot arī savu laiku. Lasot šāda veida aicinājumus, var pabrīnīties, kas viss tikai nenotiek Latvijas novados, ko visu neizdomā, lai pievilinātu publiku, un gribas ticēt, ka patiešām ir interesanti. Tā, lūk, kaimiņos - Rēzeknes novadā - nupat noticis pirmais Latgales pirts festivāls "Ozolpēriens", bet tiem, kam ļoti garšo mellenes, augustā jābrauc uz Vestienas pagastu, kur rīkos jau tradicionālo "Melleņu dienu". Bet Lubānas pusē šis nedēļas izskaņā aicina tos, kuri gribētu jauties dabas noskaņām, vienlaikus ieklausoties mūziķu sniegtajā. Skaņas nāks caur papardēm, smaržīgajiem vaivariņiem, priežu meža... Sola kaut ko burvīgu un netradicionālu.

Man, tāpat kā daudziem, šī vasara par vēsu un lietus par daudz. Vakaros paskatos citu gadu silto zemju bildes un redzu: tur tālu, tālu viņojošs siltā Vidusjūra, ir vilinoša saule, smaidīgi cilvēki un pa vidu tam visam arī es...

Latvijā

Latvijas augstskolās – vieni no vecākajiem mācībspēkiem. Akadēmiskā personāla, kas vecāks par 65 gadiem, īpatsvars Latvijas augstskolās gandrīz četrkārt pārsniedz vidējo līmeni Eiropas Savienībā. Savukārt sievietu īpatsvars Latvijas akadēmiskajās aprindās pēdējo 15 gadu laikā ir sarucis, bet joprojām ir otrais augstākais Eiropā, liecina Eiropas Komisijas šī gada pētījums.

Aicina iedziļināties izglītības jomā. Partijas "No sirds Latvijai" priekšsēdētāja Inguna Sudraba aicina Ministru prezidentu Māri Kučinski (ZZS) iedziļināties Izglītības un zinātnes ministrijas piedāvātajos grozījumos Vispārējās izglītības likumā, kas paredz mācību satura reformas un skolu tīkla optimizāciju. Grozījumi, uzsver Sudraba, paredz izslēgt no likuma pedagoģiskās korekcijas klases, vakarskolas, kā arī samazināt izglītojamo tiesības iegūt vidējo izglītību, izjauc izglītības sistēmu izglītojamajiem, kas nāk no sociāli visievainojamākās vides. "Uzskatām, ka jau ir paveikts liels jaunums Latvijas izglītības sistēmai, samazinot finansiālo atbalstu internātskolām, uzveļot visu atbildību par šo skolu uzturēšanu pašvaldībām, kas jau ir novedis pie tā, ka šīs skolas tiek pakāpeniski likvidētas," skaidrots vēstulē Kučinskim.

Vairāk nekā puse maksā mazāk par minimālo algu. Vairāk nekā puse Latvijas darba devēju darbiniekiem maksā mazāk par minimālo mēnešalgu, sacīja Valsts ieņēmumu dienesta Nodokļu kontroles pārvaldes direktore Sandra Kārklīņa-Ādmīne. Viņa norāda, ka VID velta būtiskus resursus ēnu ekonomikas apkarošanai, un šogad viena no prioritātēm ir aplokšņu algu apkarošana. Šādi riski izteikti pastāv ēdināšanas pakalpojumu sniegšanas jomā. Ēdināšanas jomā 65% darba devēju algu aprēķina zem minimālās algas, bet 20% maksā no minimālās līdz 700 eiro, kas, protams, arī nav liels atalgojums un pastāv aplokšņu algas riski, sacīja VID pārstāve.

VID mūs novēro. Kredītiestādēm un maksājumu pakalpojumu sniedzējiem būs jāsniedz Valsts ieņēmumu dienestam informācija par klientiem – privātpersonām, kuru konta apgrozījums gadā būs pārsniedzis 15 000 eiro. Plānots, ka šis solis palīdzēs cīnīties ar nodokļu nemaksātājiem. Lai gan šāda summa apgrozās lielākās daļas strādājošo banku kontos, idejas autori cer šādi izgaismot aplokšņu algu izmaksātājus. Aptaujātie ekonomisti ir vienprātīgi, ka pasākuma efektivitāte būs zema. Tā ir darbības imitācija pirms gaidāmajām vēlēšanām.

(Ziņas no portāliem www.delfi.lv un www.tvnet.lv)

* Sākums 1.lpp.

Ekspedīcijas dalībnieki redzēja pareizticīgo, luterāņu un katoļu baznīcas, vienīgi baptistu draudzes lūgšanu nams šobrīd ir remontā. "Bijām Grīvas mežos, Meiteņu kalniņā, devāmies uz Numernes valni. Bija cilvēki no Ogres, Rīgas, Dagdas - teju visām Latvijas vietām. Konkursā uz daudziem jautājumiem vispareizāk atbildēja ekspedīcijas dalībniece no Ogres. Esmu gandarīta un saku paldies šīs idejas iniciatoriem," piebilda A.Rakstiņa. Meistare Astrīda Krainā, kura vada biedrību "Tilžas Rūķīši", atzina, ka diena bija izdevusies. Bija ieradusās sievas, kuras ada, auž, knipelē un darina citus rokdarbus, bija ciemiņi no Rugāju novada sievietes biedrības "Ūdensroze", Balvu Kultūras un atpūtas centra rokdarbnieču pulciņa "Mežģis" un citi. Ar neparasti skaistu torti ieradās pagasta vadītāja, etnogrāfiskā ansambļa dalībnieces, sveiciens neizpalika arī no kultūras nama kolektīva. Pēc dienas aktivitātēm visi devās gājienā uz estrādi. Tajā piedalījās skolu un bērnu darza kolektīvi, pagasta pārvaldes, kultūras nama, veikala "Tik-Tak 1" darbinieki, ugunsdzēsēji gājienā pirmo reizi devās ar mašīnu. Estrādē katrs kolektīvs un iestāde prezentēja sevi ar nelielu priekšnesumu, pagasta pārvaldniece pasniedza Pateicības rakstus. Jaunu ugunsdzēsēju mašīnu ar visu ūdens tvertni dāvanā saņēma ugunsdzēsēji, jo šogad viņu atjaunotajam postenim aprit 10 gadi. Pasākuma noslēgumā sekoja *vienojošā gara* uzmešana kopā ar Tilžas pagasta ļaudīm, Balvu dejojājiem un novada ciemiņiem, kam sekoja zaļumballe kopā ar Kasparu Maku.

Gatavojas mednieku stafetei. Medniekiem stafeti palīdzēja sagatavot Jānis Vilcāncis un Elijs Logins. Jānis atzina, ka prasmes tūrisma tehnikā apguvis, darbojoties jaunsargos, un zina vismaz desmit mezglu veidus, kā sasiet virvi.

Uzmet garu! Gara mešana labi paveivās Sintijai Velmei no Krišjāņu pagasta. Sintijai līdzī jūta arī brālis Normunds Velme, kurš uzvarēja pirtsslota mešanā riņķos un slotiņu siešanas sacensībās. Normunds atzina, ka īpaši nav trenējies, taču mājās ir melnā pirtiņa, tāpēc slotas ir nepieciešamas.

Saimnieku sacensības. Uz tām ierindā stājās Kaspars Saliņš (no kreisās), Aigars Zelcs un Raimonds Raciborskis. Vīriem vajadzēja pareizi sarindot glāzes, pūst tenisa bumbiņu pa ūdens virsu, dzīt naglas, kurināt ugunsgrābi un veikt arī citus uzdevumus. Izveicīgākā saimnieka godu izpelnījās Aigars Zelcs.

Pirtsslota mešana. Šo aktivitāti izmēģināja arī Kristaps Miķelsons. Svētku mirkļus fiksēja fotogrāfe Maija Saliņa, bet visur aktīva līdzjutēja bija viena no vecākajām svētku dalībniecēm Janīna Daukste.

Trāpi mērķi! Kristers Pujats izmēģina iespēju trāpīt mērķi, kas sarkana spaiņa izskatā bija iekārtas augstu kokā.

Stafetes. Vairākas komandas piedalījās stafešu skrējienā, pārvarot purvu, pārlejojot ūdeni, pārvietojoties uz segām, metot bumbu. Stafetē uzvarēja Jermacānu ģimene.

Garšo lieliski! Tilžas svētkos visas dienas garumā varēja baudīt visdažādākās zupas: ar vistas gaļu, mežacūkas un stirnu buka zupiņu pie mednieku mājas "Bebrītis". To pagaršoja arī Ilga Deņisova un Aina Ločmane. "Garda gan! Svētki ir izdevušies godam!" atzina Ilga.

Apbalvo labākos. Tilžas pagasta pārvalde bija parūpējusies, lai uzvarētāji saņemtu jaukas balvas - pirts cepures, pirts cimds un citas dāvanas. Pirtslietas saņēma arī Dāvis Višņakovs.

Vai šuvēja profesija mūsdienās ir pieprasīta?

Viedokļi

Kuram nav pacietības, tam nesanāks

JEVGENIJA RAKLINSKA, individuālā uzņēmuma "Dana RK" īpašniece

Šuvēja arods vienmēr bijis vajadzīgs, un arī tagad šie pakalpojumi ir pieprasīti. Tiesa, ne tik daudz kā senāk. Tagad ir daudz veikalū, kuros var pielaikot un iegādāties sev atbilstošus tērpus, ir *second hand* veikali. Pieprasītākie mūsu meistarū pakalpojumi ir apģērbu remontēšana, kad klienti nāk ar vēlmi

konkrēto apģērbu sakārtot tā, lai tas derētu. Kādam kleita vai bikses ir nedaudz par šauru, citam atkal par platu vai garu. Vēl kāds atnes apģērbu ar caurumiem, arī tādu jāspēj salabot. Protams, ir arī tērpu pasūtījumi kolektīviem. Drīzumā šūsim vestes pūtēju orķestriem, audums jau iegādāts.

Balvu 'šūšanas ateljē', kā ierasts dēvēt šo darbnīcu pa vecam, tagad strādā tikai sešas šuvējas. Kādreiz bija 80 darbinieki. Visas šuvējas ir ar ilggadēju pieredzi, kvalificējušās vīriešu un sieviešu apģērbos vai arī uz konkrētiem apģērbiem. Agrāk viena šuvēja strādāja konkrētu darbu. Piemēram, mēnesi uzšūva 6-7 mēteļus. Tagad tik daudz mēteļu nesanāk varbūt pat gada laikā. Tagad ir citādi laiki un arī citāds pieprasījums. Mēteļu pasūtījumu tikpat kā nav, visbiežāk klienti pasūta kleitas. Šuvēja profesija nav viegla. Jaunieši šo darbu neizvēlas. Viņi mēnesi vēlētos saņemt vismaz no 500 līdz 1000 eiro atalgojumu, bet mūsu ateljē pieredze liecina, ka tik lielu atalgojumu nav iespējams nopelnīt, strādājot pat sešpadsmit stundas dienā. Nav iespējams, jo nevaram par mēteļa uzšūšanu no klienta prasīt simts vai divi simti eiro. Tagad nepastāv oficiāli noteikts cenrādīs, šuvējas vadās no iepriekšējo darba gadu pie-

redzes un arī konkrētā pasūtījuma. Dažkārt kliente saka: uzšūjiet man, lūdzu, vienkāršu kleitiņu! Bet šūšanas procesā viņa tomēr pārdomā, vēlas kleitai papildinājumus, tad meistaram ir jāārda un jāšūj no jauna, un rezultātā jāiegulda papildu darbs. Tas viss prasa iecietību, izpratni, izturību. Ilggadējās šuvējas, neskatoties uz pārmaiņām, palikušas uzticīgas šai profesijai un joprojām strādā. Viņas prot saprasties ar klientiem, kuri dažkārt mēdz būt ļoti dažādi. Kāds saka: "Ja labi sašūsi, tad es ņemšu!" Bet mēs visi esam cilvēki, un arī šuvējām gadās kļūdas vai neveiksmes. Kādreiz nostrādā visu dienu un esi nopelnījis tikai divus eiro. Citreiz darbs vienkārši *neiet*. Tad mierīgi jāpasēž, jānomierinās un agrāk vai vēlāk iesāko jāspēj paveikt līdz galam.

Manis pašas individuālais uzņēmums nav saistīts ar šuvēju darbu. Viņas ir neatkarīgas un patstāvīgas un atbild par sevi pašas. Kamēr būs pasūtījumi, viņas te strādās. Pati ar šuvēja profesiju esmu saistīta vairāk nekā 50 gadus. Esmu šuvusi apģērbu sev, savām meitenēm. Katrā darbā ir savi *knifīni*, ar kuriem jāreķinās. Man prieks par darbiniecēm, kuras ir izturīgas un joprojām strādā. Vairākas mūsu *meitenes* jau ir pensijā. Liels darba stāžs, bet neatbilstošas pensijas! Darbs

nav viegls. Agrāk strādāja brigādēs, un teiksim, gludinātājs visu dienu stāvēja kājās un gludināja. Tagad šuvējām nav tik vienveidīgas kustības. Viņas gan sēž pie mašīnas un šūj, gan arī pieceļas un strādā pie darbgalda. Pirms vēl strādā rokas, šuvējai vajag arī padomāt, paplānot, ko īsti un kā viņa darīs. Vajag mērīt, piegriezt, sadiegt... Arī gadi šajā profesijā atstāj iespaidu uz cilvēka veselību.

Zinu, ka šuvēja profesiju var apgūt arodskolās Rīgā. Nesen arī pie mums bija atnākusi jaunieta, kuru interesēja, vai uz vietas var mācīties šuvēja arodu? Mēs šajā arodā neapmācām. Pirmkārt, tas ir darbietilpīgs process, kas prasa papildus izdevumus. Šuvējs tērēs savu laiku, viņam būs mazāki ieņēmumi. Otrkārt, nav garantijas, ka šis cilvēks vēlēšies palikt un strādāt. Iespējams, viņš uzsāks savu individuālo nodarbošanos un sniegs šūšanas pakalpojumus. Grūti spriest, cik lielā mērā šuvēja profesiju izvēlas tagadējā jaunatne. Man labā atmiņā mūsu kādreizējās ateljē darbinieces, kuras savu talantu liek lietā, strādājot ar jauniešiem Balvu Profesionālajā un vispārīgizglītojošajā vidusskolā. Skolā meitenes apgūst šo arodu, kas labi noder kaut vai tērpu šūdināšanā sev pašai.

Nevajag ar kreiso roku kasīt aiz labās auss

INESE ZIEMELE, Rīgas Tehniskās universitātes Materiālzinātņu un lietišķās ķīmijas fakultātes Dizaina tehnoloģiju institūta asociētā profesore, vadošais pētnieks

Šuvēji, ja papētām darba tirgu un darba piedāvājumus, ir pieprasīti ļoti, ļoti. Tā ir viena no pieprasītākajām profesijām sieviešu rokām. Bet ir BET! Ja aplūko algas jautājumu, situācija ir sāpīga, līdz ar to šis disbalans rada nesaskaņu – ir augsts pieprasījums, bet maza gribēšana. Interese joprojām ir un meitenes nāk, lai uzzinātu, kas un kā, ja runā par augstskolu, kur būtībā šuvējus neapmāca, bet apmāca šuvēju vadītājus. Augstskolā pamatizglītība ir inženiertehniskā izglītība, t.i., mazu un lielu šūšanas ražotņu vadītāji, organizētāji. Šie cilvēki var paši strādāt ar rokām, jo neviens vadītājs nespēj vadīt, ja neprot sašūt kleitu vai brunčus. Runājot par šuvējām, jāsecina, ka pieprasījums patiesi ir liels, turklāt šūšanas uzņēmumi Latvijā nav izzuduši, un ceru, ka neizdīs. Tekstilnozare ir viena no pamatnozārēm, ar apakšnozari - apģērbu šūšana, uz

kuras pamata attīstījās un uzplauka Eiropa, tostarp Latvija. Disbalanss, kā jau minēju, ir algās, kad, piemēram, informācijas tehnoloģiju speciālisti saņem daudz augstākas algas. Nez kāpēc par tiem pakalpojumiem, kuri nāk no internetvides, esam gatavi maksāt lielu naudu. Savukārt par kreiklu, kas mugurā, neesam gatavi maksāt. Latvijā nekad nespēsīm ražot tikpat lēti kā Ķīnā. Mūsu klimatiskie apstākļi prasa citus izdevumus, lai darba cilvēks varētu dzīvot. Mēs varam, mēs protam ražot dārgu un pieprasītu preci, tai skaitā funkcionālo apģērbu. Šo apģērbu, kuram ir liela pievienotā vērtība, piemēram, ražo arī Viļakas pusē. Tur top armijas apģērbs. Tas ir ar dažādām speciālām nozīmēm, spējot aizsargāt karavīrus un palīdzēt viņiem veikt ikdienas un kaujas uzdevumus.

Katram mums ir savs ģimenes budžets, sava varēšana, kā arī sava attieksme, kādu apģērbu iegādāties. Tāpat, piemēram, ir cilvēki, kuri var atļauties un pērk tikai organisko pārtiku. Ir arī cilvēki, kuri pērk tikai organiskās kokvilnas izstrādājumus, zīmolu apģērbus. Katrai precī ir savs pircējs! Latvijas situāciju raksturo pieprasījums pēc *humpalām*. Nevienu nenosodu, turklāt pati šādos veikalos esmu iepirkusies. Tās dažbrīd ir ļoti interesantas lietas gluži kā antikvariātā, kad gribam atrast kaut ko savdabīgu un neparastu. Zinu, māmiņas nereti pērk apģērbus alergiskiem bērniem, jo ķīmiskās tekstila apstrādes vielas un dažādas krāsvielas jau ir izmazgājušās. Protams, izvēloties preces bērniem, jāpievērš uzmanība apģērba izejvielām – drānas sastāvam un apdarei. Ja precei ir *Oeko-Tex Standart 100* marķējums, tas nozīmē, ka izpaliks alergiska bērna saskare ar ķīmiskiem produktiem. Mūsdienās jāpievērš uzmanība visam, ko iegādājamies. Ir vērts ieskatīties interneta vietnē "Patērētāju aizsardzības birojs", kur uzskaitītas atklātās kaitīgās un bīstamās preces bērniem, tostarp tur parādās arī tekstila preces, kas diemžēl pārsvarā ražotas Ķīnā. Arī es esmu iegādājusies Ķīnā ražotas ikdienas preces, kas

paredzētas ātrai lietošanai, mazāk izturīgas. Protams, pievēršu uzmanību savienojumiem – kādas ir vīles, nošuvumi. Ja tur vienā centimetrā ir 2-3 dūrieni, tad zinu, ka pēc pirmās lietošanas tās satrūks. Tai pašā laikā esmu sajūsmīnājusies par adītiem izstrādājumiem – krāsainiem pirkstaiņiem, kas maksā *kapeikas*, bet noadīti kvalitatīvi no ļoti labas izejvielas (maigas dzijas, kalpo labi). Ja runā par pasauli kopumā, šobrīd lielas ražotnes savus pasūtījumus sāk izvietot ne vairs Ķīnā, bet savās mājās – Amerikā, Anglijā un citviet. Tajā pašā Mančestrā kādreiz aizmirstā tekstilrūpnīca, kas ilgi stāvēja tukša, ir atjaunota un tur ražos jau citas kvalitātes mūsdienām atbilstošu tekstilu. Katram patēriņa grozam, finansiālai varēšanai preti ir tirgus. Piemēram, Japānā ražots uzvalks atšķiras no Eiropā ražotā. Japānis uzvalkā dzīvo no rīta līdz vakaram, turklāt uz darbu un no darba pārvietojas 500 kilometrus. Tam jābūt atbilstošam jebkurai situācijai, tāpēc uzmanība uzvalkiem ir ļoti liela – gan šķiedru un drānu veidu izvēlē, gan to apstrādē. Japānā ražots uzvalks ir nostrādāts, noslīpēts, jo tam ir milzīgs pieprasījums un daudz uzdevumu. Tomēr ne vienmēr ir nepieciešams ieguldīt lielus līdzekļus tur, kur nav atdeves. Ir vērts ieguldīt, ja precei *jāspēlē* ilgi, to plānojat nēsāt intensīvi. Nav lieki sekot līdzī tam, lai precei ir pievienots visu izejvielu saraksts, kopšanas informācija, lai tā iegādāta pie licencēta pārdevēja. Precei jākalpo divi gadi, kā to paredz Patērētāju aizsardzības likums.

Runājot par šuvēju profesiju un šuvēja spēju nopelnīt vairāk, jāatzīst, ka savulaik mūs nemācīja, ja pārnestā nozīmē runā, *braukt ar riteni*. Mums nemācīja pareizi un racionāli kustināt rokas, pirkstus. Jau pirms Pirmā pasaules kara tika veidota un pēc Otrā pasaules kara attīstīta metodika, kurā apkopotas visas cilvēkdarba kustības, kurām ir noteikti laiki. Šīs kustības visiem cilvēkiem vidēji *svērtā* laika izteiksmē ir vienādas. Kustību elementu izpildes laiks tiek lietots

darba laika normēšanā. Pie mums tas tikai ienāk. Šos darba elementus, šo pareizo roku un pirkstu kustināšanu, kas šuvējiem ir viņa ritenis, viņa instruments, diemžēl nemāca mūsu arodskolās. Šajos elementos ir jāveic treniņš. Jātrenē arodskolās. Tiesa, jāprieccājas, ka Liepājas reģionā – Liepājas Valsts tehnikumā – ar to sāk nodarboties. Tur ir atbalsta bāze – profesionālās kompetences centrs, kur audzēkņiem māca, rāda, kā pareizi paņemt piegrieztās detaļas, kā salikt kopā, kā virzīt zem adatas. Nevajadzētu būt tā, ka katrs kā grib, tā brauc, - laiks pazūd, ja ar kreiso roku kasa aiz labās auss.

Izvēloties šuvēja vai jebkuru profesiju, svarīgi, lai tā patik. Vai patik darboties ar drānu? Vai ir interese par to? Šim darbam ir liela, skaista pievienotā vērtība. Sievietēm gribas zināt, kas pasaulē notiek, kādas ir modes aktualitātes un tendences. Tas ir milzīgs prieks, ja māki sašūt to, ko gribi un nav citiem. Tomēr darbs, kā jebkurš darbs, prasa atdevi. Mēdz teikt, ka kurpnieks ir bez kurpēm. Man tā nav bijis. Padomju laikos, kad veikalā varēja nopirkt tik, cik varēja, tad es sev varēju sašūt. Tagad, kad izvēles iespējas ir milzīgas un var nopirkt visu, es spēju novērtēt to, ko pērku sev, savam bērnam un ģimenes locekļiem, neieguldot pārlieku lielus līdzekļus tur, kur tiem redzami nebūs atdeves. Man patīk šis *lupatnieku* darbs... tas ir interesants.

Fakts

• Šuvējs ir šūšanas nozares kvalificēts darbinieks, kurš strādā sērīveida vai individuālā pasūtījuma šūto izstrādājumu izgatavošanas uzņēmumos un izgatavo šūtos izstrādājumus, to mezglus un detaļas, izmantojot atbilstošus materiālus, iekārtas un apstrādes paņēmienus atbilstoši darba ātruma un kvalitātes prasībām.

Viedokļus uzklusija M.Sprudzāne un E.Gabranovs

Latīņu paceļ augstu

Aizvadīts vērienīgākais motokross Latgalē

Šis nedēļas nogalē Viļakā, leģendārajā "Baltā brieža" mototrasē, skaļi rūca motori - aizvadīts Latvijas -Igaunijas čempionāts motokrosā blakusvāģu un kvadraciklu klasēm, kā arī Latvijas Nacionālais Reģionu kauss solo motociklu klasēm.

Uzvar visos braucienos. Izmantojot pārtraukumu starp pasaules čempionāta posmiem, Jānis Daiders ar Kasparu Stupeli ieradās Viļakā, kur spēja uzvarēt gan kvalifikācijā, gan abos blakusvāģu Latvijas motokrosa čempionāta piektā posma motokrosa finālbraucienos.

Saldais ēdiens. Skatītājiem vienmēr ir patīcis vērot ciņas blakusvāģu klasē. Viļakā kopvērtējumā Daiders/Stupelis uzveica Latvijas čempionāta līderus Rupeiku/Liepiņu par sešiem punktiem, kamēr trešo vietu ieņēma Kasesalu/Normaks (Igaunija), kuriem tāds pats punktu skaits kā ceturtais vietas ieguvējiem Rīmam/Linam (Igaunija).

Lauris uzvar! Viļakā kvadraciklu klasē (Q Juniori) nepārspēts palika balvenietis Lauris Eizāns. Zīmīgi, ka viņš ir arī līderis sezonas kopvērtējumā Latvijas Junioru čempionāta un Latvijas kausa izcīņas sacensībās.

Neslēpj emocijas. Arī jaunākie sportisti, saņemot balvas, neslēpa savas emocijas.

Kā senos laikos. Svētdien sacensību skatītāji atzina, ka "Baltais briedis" atdzimis. Patiesi, kad trasē devās solo motociklu klases braucēji, kuri cīnījās Latvijas Reģionu kausa posma izcīņā, ciņasspars virmot virmoja.

Lai Dievs sargā! Visiem klātesošajiem veiksmi vēlēja Viļakas draudzes prāvests Guntars Skutels.

Atbalsta savējos. Sacensības "Baltajā briedī" atbalsta daudzi mūspuses uzņēmēji, tostarp viens no lielākajiem zemniekiem mūspusē Guntars Bartkevičs, kurš aizlienēja tehniku (foto), lai trase atbilstu visaugstākajiem standartiem.

Tehniska ķibe. Nav noslēpums, ka sportistus nereti pievil tehnika. "Trīspadsmitais numurs nepalīdzēja," sprieda skatītāji, kad kāda kvadracikla vadītājs atstāja trasi ar trīs riepām.

Kopvērtējumā pirmie. Sestdien motokluba "Motokruīzs" kolektīvu (foto) aicināja uz goda pjedestāla augstākā pakāpiena. Kā nu ne, ja kopvērtējumā viņi bija pirmie!

Ir iemesls lepoties. SIA "Auto Kruīzs" un MK "Motokruīzs" valdes loceklim Ērikam Eizānam ir ar ko lepoties. Pirmkārt, dēļ izcīnīta 1.vieta. Otrkārt, izdevās noorganizēt vērienīgāko motokrosu Latgalē. Sestdien uz starta līnijas kopumā stājās 116 motosportisti.

E.Gabranova teksts, foto - Andris Zelčs

Augsta ranga speciālistes apciemo Eglāvu

Pārsteigums meža ielokā

Nesen Eglavas ciemu apmeklēja tālu zemju viešņas, pamatīgi pārsteidzot mežsaimniecības kolekcijas "Mežābeles" īpašnieku Aldi Pušpuru.

Ar Latgales tūrisma aģentūras "Ezerzeme" vadītājas Līgas Konrādes līdzdalību Eglavas mežniecības muzeju apmeklēja Lola Akinmade, kura ir nigēriešu izcelsmes rakstniece, kā arī fotogrāfe – ideāliste, kā rakstīts viņas vizītkartē, un norvēģiete Janike Hansena, kura drīzumā pārņems "Professional Travel Bloggers Association" vadību. Privātkolekcijas īpašnieks neslēpj izbrīnu. "Nebiju gaidījis šāda ranga speciālistes, taču jauni izaicinājumi veicina izaugsmi. Kā pauzē interneta vietne Facebook, Latgalē ar tūrisma norādēm ir pašvaki, un arī Eglavas mežniecība nav izņēmums, tādēļ fakts, kad viešņas ar mašīnu piebrauca gandrīz pie pašām durvīm, pamatīgi izbrīnīja. Acīmredzot tūristus pavada speciāla oža," saka Aldis.

Kādreizējās Eglavas mežziņa ēkā tagad iekārtota mežsaimniecības kolekcija. Tajā var aplūkot pilnu meža attīstības un izmantošanas ciklu, sākot no koku sēklām līdz pat gataviem izstrādājumiem no koka. Var iepazīt meža atjaunošanas, kopšanas, izstrādes darbarīkus, arī mežsarga darbam vajadzīgos instrumentus. Aplūkojama kukaiņu kolekcija. Viešņām eksponāti izrādīti ātrumā, un paticis viss. Bet vislielākais pārsteigums, protams, noticis, kad iegājuši telpā, kur izcepta maize. Jau smarža vien radīja iespaidu, atskanējuši nevilto izsaukieni, smaidi. Viešņas izteica nožēlu, ka nav redzējušas visu maizes tapšanas procesu. Aldis atzīst: "Mūsu cilvēki savas emocijas tik atklāti un spontāni nekad nepauz, bet šis kundzes patiesi bija sajūsminātas. Kad sāka cienāties ar silto maizi un brūkleņu ievārijumu, atkal skanēja sajūsma, bira jautājumi, izpaudās pat neliela neticība, ka tas viss radies tepat uz vietas. "Lola publicēja National Geographic. Iepazīstoties ar

Kopā ar negaidītajām viešņām. Aldis Pušpurs jutās ļoti pārsteigts, kad viņa "Mežābeles" apciemoja tik tālas un negaidītas viešņas.

interneta informāciju par viņas sasniegumiem un apbalvojumiem, pavisam lepins varu palikt. Šādi apciemojumi taču nenotiek katru gadu. Paldies par palīdzību tulkošanā kaimi-

ņienei Evitai un Viļakas novada tūrisma speciālistei Lindai," saka Aldis.

Piedalās starptautiskā deju festivālā

"Balvu vilciņš" atgriezies no Čehijas

Balvu Kultūras un atpūtas centra bērnu deju kolektīvs "Balvu vilciņš" atgriezies no Čehijas, kur Prāgā trīs dienas norisinājās IV Starptautiskais deju festivāls "Prague Summer Festival 2017". Čehijā pabija 24 dejotāji kopā ar kolektīva vadītāju Zani Meieri un bērnu vecākiem. Izjūtas ir lieliskas.

Iespaidīgi! Andršpahas dabas parkā ir ko redzēt un apbrīnot.

Pēc koncerta kopā ar vēstnieku. Par "Balvu vilciņa" dejojotprasmī priecājās arī Latvijas vēstnieks Čehijā Alberts Sarkanis.

Brauciena mērķis bija popularizēt Ziemeļlatgales etnogrāfisko deju tradīcijas, kā arī motivēt kolektīva dalībniekus turpmākai izaugsmei. Deju festivālā piedalījās 15 deju un dziesmu kolektīvi no Lietuvas, Krievijas, Polijas, Bosnijas un Hercegovinas, Horvātijas, Rumānijas, Bulgārijas, Igaunijas, Grieķijas, Turcijas un, protams, Latvijas. Bērnu kolektīva vadītāja atklāj, ka "Balvu vilciņš" festivālam bija sagatavojis 15 minūšu garu koncertprogrammu, kas sastāvēja no Ziemeļlatgales etnogrāfisko deju apdarēm. "Mūsu dejotāji bija jaunākie festivāla dalībnieki un tā laikā izpelnījās nedalītu citu kolektīvu uzmanību, ovācijas, aplausus un neskaitāmus komplimentus par deju tehnisko izpildījumu un emocionālo sniegumu," stāsta Zane.

Kolektīva uzstāšanās festivāla laikā noskatījās arī Latvijas vēstnieks Čehijā Alberts Sarkanis. Viņš uzslavēja bērnu sniegumu un atzīnis, ka "Balvu vilciņa" uzstāšanās laikā juties lepins par Latviju. Viņš arī uzaicināja pēc festivāla apmeklēt Latvijas Republikas vēstniecību Prāgā, lai gūtu priekšstatu par vēstnieka ikdienu un ēkas vēsturi, kā arī apskatītu darba telpas un vēstniecības dārzu, kur notiek saviesīgi pasākumi.

Ciemojoties Čehijā, kolektīvam bija arī plaša ekskursiju un kultūras programma, kas deva iespēju iepazīt Čehijas

pretstatus. Viņi redzēja gan ļoti augstas klintis Andršpahas - Teplices dabas parkā, kur filmēta latviešu filma "Spridītis", gan neiedomājamas pazemes alas Punkvas alu sistēmā un dabas radīto brīnumu Macochas aizu. Bērniem bija iespēja apmeklēt arī vienu no Eiropas labākajiem zoodārziem – Prāgas Zoo. Skatoties dārza teritoriju, laiks paskrēja nemanot, tur iekļauti dzīvnieki no visiem pasaules kontinentiem. Īpašas emocijas visiem brauciena dalībniekiem bija Prāgas muzikālo strūklaku šova laikā, kad notika ūdens, gaismu un mūzikas saspēle. Tās laikā bērni cēlās kājās un pat uzdejoja. Skaistās Prāgas apskatei veltīja vienu dienu, izstaigājot gan vecpilsētu, gan skatoties dažādus objektus, kā arī mērojot ceļu pāri slavenajam Kārļa tiltam un apbrīnojot lielāko pils kompleksu pasaulē – Prāgas pili.

Vadītāja Zane atzīst, ka šis brauciens bērniem bija nenovērtējama pieredze pasaules izzināšanā, kā arī sava novada un visas valsts tradīciju popularizēšana. Nenoliedzami, arī spēcīga motivācija tālākai kolektīva izaugsmei, sagaidot Latvijas simtgadi. Pateicoties deju kolektīva izcilajam sniegumam šī gada deju skatēs (labākais rezultāts starp bērnu kolektīviem Latvijā), "Balvu vilciņam" būs iespēja piedalīties gan deju lieluzvedumā "Māras zeme", gan labāko deju kolektīvu koncertā "Vēl simts gadu dejai".

Lappusi sagatavoja M.Sprudzāne

Skolēnu vasaras brīvlaika aktivitātes Viļakā

Viļciema atvēršanu gaidīja kā svētkus

Pateicoties Viļakas Jauniešu iniciatīvu centra vadītājas MADARAS JEROMĀNES un aktīvāko jauniešu pulēm, jau otro vasaru pēc kārtas jūlijā Viļaka pārtapa par Viļciemu, kurā novada jaunās paaudzes pārstāvji, piedaloties simulācijas spēlē "Mini ciems", apguva dažādas praktiskās dzīves un uzņēmējdarbības iemaņas.

Šogad spēlē piedalījās 20 dalībnieki, kuri, strādājot dažādās darbavietās, *pelnīja* un *tērēja* naudu turpat Viļciemā. "Pagājušā gada vasarā aizsākām šo tradīciju kopā ar spēles idejas autori, brīvprātīgā darba veicēju Ramonu no Vācijas, kura šādas spēles organizēšanā piedalījās savā valstī. Šogad to pilnveidojām, pieskaņojot savām vajadzībām un iespējām," atklāj Viļakas Jauniešu iniciatīvu centra vadītāja Madara Jeromāne.

Katram savs darbs

Līdzīgi kā pagājušajā gadā, ciemā darbojās amatnieku centrs, Viļciema pašvaldības policija, radio, medpunkts, kultūras nams, kafējnīca "HEY-DAY", kā arī vietējā avīze un Viļciema pašvaldība.

Pirmajā simulācijas spēles dienā, iepazīnusi viens otru, bērni un jaunieši izgatavoja identifikācijas kartes, kas apliecināja piederību ciemam, un uzsāka darbu. Viens no uzdevumiem bija ievēlēt ciema vecāko, un par to šoreiz kļuva Kristaps Ozols, kurš spēles gaitā uzrunāja ciema iedzīvotājus, kā arī bija tiesīgs izmatot ciema vecākā privilēģijas.

Ikviena Viļciema iedzīvotāja pienākums bija godīgi strādāt kādā no iedalītajām darbavietām. Tie, kuri darbojās amatnieku centrā, izgatavoja maciņus katram simulācijas spēles dalībniekam, kā arī ielūgumus vecākiem uz Viļciema svētkiem. Amatnieku centra meistari darināja arī aplokšnes slepenā drauga spēlei, stresa bumbas, zilonišus un citus nieciņus.

Viļciema pašvaldības policija gādāja par kārtību ciemā, pārrunājot ar tā iedzīvotājiem drošības noteikumus. Šajā *stacijā* strādājošie izpildīja apsardzes darbinieku cienīgus testus, lai kļūtu par sertificētiem policistiem un apsargiem, kā arī piedalījās sportiskās aktivitātēs.

Ciema radio informēja iedzīvotājus par svarīgākajiem jaunumiem un aktualitātēm, atskaņoja pasūtītās dziesmas un nodeva īpašus sveicienus. Savukārt medpunktā bērni apguva pirmās palīdzības prasmes, elpinot un izdarot sirds masāžu simulācijas lellei Pēterītim. Jaunie mediķi izzināja arī ārstniecības augu pielietojumu, gatavojot *zāliņu* maisījumus.

Kultūras namā strādājošo jauniešu uzdevums bija iemācīties dziesmas un dejas, ko vēlāk demonstrēt Viļciema svētkos, bet vietējās kafējnīcas "HEY-DAY" pavāri un bārmeņi gatavoja popkūkas, picas, karstmaizītes, kokteiļus, kā arī citus našķus, ko pārdeva ciema iemītniekiem, pretī saņemot viņu nopelnītos Viļciema eiro.

Ciemā ik dienu iznāca avīze, kuras žurnālisti, intervējot iemītniekus, izzināja vietējos jaunumus un publicēja tos savā preses izdevumā.

Līdzīgi kā dzīvē, Viļciema iedzīvotāju labā strādāja pašvaldības censoni, pildot arī dažas bankjeru funkcijas. Viņi izgatavoja un izsniedza ID kartes un darba algas grāmatiņas, kā arī noformēja kredītus un izmaksāja algas. Pašvaldības stacijā atradās arī nodarbinātības aģentūra, kurā katrs varēja izvēlēties sev tikamo darbavietu.

Izplāno un vada paši jaunieši

Noslēguma dienā Viļciema svētkos tā iedzīvotāji atskatījās uz paveikto, iegādājās pašu ražojumus, dzēra veselīgus un gardus kokteiļus, kā arī beidzot atklāja savus slepenos draugus, kuri spēles gaitā, palīdzdami anonīmi, lutināja un pārsteidza pašu izvēlētos dalībniekus.

M. Jeromāne slavēja aktīvos un uzņēmīgos jauniešus, kuri izplānoja un realizēja šo simulācijas spēli. Tie bija Sandis Leitens, Santa Jugane, Evija Kravale, Katrīna Ostrovska, Laura Lazdāne, Simona Zaremba, Keita Emīlija Orlovska, Laila Milakne, Žaklīna Orlovska un Laura Bukovska. "Šie jaunieši izplānoja katras darbavietas uzdevumus, apzināja tiem nepieciešamos materiālus, pārskatīja spēles noteikumus un uzlaboja to, ņemot vērā pagājušā gada pieredzi," pastāstīja M. Jeromāne.

Viena no čaklākajām palīdzēm ŽAKLĪNA ORLOVSKA neslēpa, ka pati bija aizrāvusies ar spēli: "Ši jauniešu iniciatīvu centra aktivitāte jau kļuvusi par tradīciju. Prieks, ka kopā ar pārējiem jauniešiem spējām radīt superīgas idejas. Lai gan pati piedalījos pirmo reizi, mūsu vidū bija tādi, kuri to darija jau otro gadu. Arī es nākamvasar ar lielāko prieku atkal piedalīšos spēles

Bruņoti un zinoši. Markuss Leitens (no kreisās) un Alens Locāns, iejutušies pašvaldības policistu lomās un palīdzējuši *stacijas* vadītājai Santai Juganei izdomāt ciema kārtības noteikumus, vēlāk uzmanīgi sekoja, lai visi tos ievērotu.

Paliec sveiks, Viļciem! Simulācijas spēles laikā katrs no šiem bērniem un jauniešiem, ieguvuši jaunu pieredzi, uz apkārt notiekošo raugās mazliet citām acīm. Uzzinājuši, cik daudz jāstrādā, lai naudu nopelnītu, viņi labāk izprot tās vērtību.

organizēšanā."

Organizatoru komanda centās dažādot aktivitātes, lai dalībnieki varētu darboties ar interesi, tāpēc ciema iemītnieki katru dienu gaidīja ar nepacietību. "Pēdējā dienā bērni pat nedaudz noskuma, jo spēle tuvojās noslēgumam. Taču ar smaidu sejā viņi gatavojās parādīt savus ražojumus, daloties ar saviem vecākiem šajās dienās piedzīvotajā priekā," atklāja Žaklīna.

Savukārt Viļakas novada Jauniešu domes prezidentei LAILAI MILAKNEI darbošanās Viļciemā nebija sveša: "Simulācijas spēlē iesaistījos jau otro gadu. Manuprāt, tā bija lieliska iespēja bērniem saprast katra darba galvenos pienākumus, kā arī novērtēt, cik atbildīgs un nepieciešams ir katrs no tiem. Savukārt jauniešiem - organizatoriem tā bija laba izdevība realizēt savas idejas un atrast kopīgu valodu ar bērniem, jo, kā mēs zinām, katram no viņiem vajadzīga cita pieeja."

Lailu mazliet skumdina, ka viņas bērnbībā nebija tādas iespējas: "Tolaik nebija līdzīgas nometnes, kas palīdz izvērtēt profesijas un atrast sev piemērotāko. Tāpēc apskaužu bērnus, kuri iesaistījās Viļciemā, jo pēc vairākiem gadiem nākotnes profesijas izvēle viņiem vairs nebūs tik sarežģīts jautājums kā man pašlaik." Jauniete puda uzskatu, ka bērniem jābūt pateicīgiem Eiropas brīvprātīgā darba veicējai Ramonai no Vācijas, kura aizsāka šo tradīciju. "Protams, esam pateicīgi arī jauniešu centra vadītājai Madarai Jeromānei, kura darbojas ar jauniešiem un ir atvērta

Neļaus nomirt. Žanete Ločmele, strādājot medpunktā, mācījās izdarīt sirds masāžu, šim nolūkam izmantojot no jaunsargu vienības aizgūto lelli, kuru ciema iedzīvotāji iesauca par Pēterīti.

Kas nopelnīts – jāztērē. Alens Locāns (no kreisās) un Kristaps Ozols daļu nopelnītās naudas iztērēja vietējā kafējnīcā, jo pēc smaga darba drīkst arī panašoties.

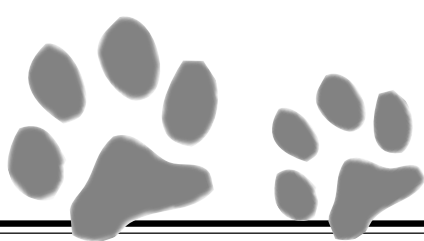
mūsu idejām. Droši varu teikt - Viļciems ir kļuvis par tradīciju, ko bērni gaida tikpat ļoti kā Ziemassvētkus," pārliecināta Laila.

EVIJAI KRAVALEI, kura piedalījās otrā gadu, ir savs viedoklis par spēli: "Darbošanās ar bērniem vienmēr ir aizraujoša un savā ziņā neprognozējama, jo ir jāprot rast kopīgu valodu ar katru, jāmacās atbalstīt un palīdzēt. Prieks, ka bija iespēja dalīties zināšanās, jo, manuprāt, ir svarīgi ne tikai ņemt, bet arī sniegt pretī. Spēles plānošanas un realizēšanas laikā saņēmu pozitīvas emocijas, kā arī apguvu praktiskās organizatora iemaņas un jaunas zināšanas. Ir svarīgi, lai būtu tādi cilvēki un speciālisti kā Madara, kuri sniedz iespēju gan jaunākiem, gan vecākiem jauniešiem sevi parādīt un pilnveidot."

Arī LAURA LAZDĀNE - viena no jaunākajām spēles organizatorēm, priecājās par šo iespēju. Jauniete atzina, ka, darbojoties ar bērniem, izpratusi katra individualitāti, kā arī nonākusi pie secinājuma, - lai sasniegtu labu rezultātu, jāprot katram atrast īpašu pieeju.

Madara Jeromāne sola, ka spēle noteikti būs jauniešu centra tradīcija arī turpmāk, jo tā ir aizraujoša un izglītojoša gan organizatoriem, gan dalībniekiem: "Tajā katrs ieguva jaunu pieredzi un zināšanas, mācoties no savām kļūdām. Tāpēc ar katru dienu strādāt kļuva vieglāk. Spēles laikā katram bija jāprot reaģēt neparedzētās situācijās un jāspēj pielāgoties, kas arī ir būtiskas prasmes mūsdienu mainīgajā pasaulē."

Lappusi sagatavoja I. Tušinska

Mans mīlulis

Viņas baltā antidepresanta tabletīte

Balveniete INGRĪDA SUPE apgalvo, ka nekad nav bijusi suņumīle. Taču pirms dažiem gadiem burtiski iemīļusies baltajos skaistūļos ar biedējošu nosaukumu samojedī un pēc ilgas un mokošas domāšanas viņa beidzot nolēma iegādāties savā mūžā pirmo četrkājaino miluli pilnā vārdā Dora - SMILING MIRACLE Just Beyond Forever, kuru pati sauc par savu mazo, balto antidepresanta tabletīti.

Ingrīda stāsta, ka viņai līdz šim nekad nebija piederējis kāds mājdzīvnieks un attieksme pret tiem vienmēr bijusi diezgan vienaldzīga. Taču aptuveni pirms pieciem gadiem, pirmo reizi kādā televīzijas talantu šovā ieraudzījusi skaisto, balto dzīvnieku, Ingrīda sāka interesēties par samojediem, daudz noderīgas informācijas gūstot dažādās interneta vietnēs un presē. Viņa atceras, ka pirmo reizi *dzīvajā* samojedu satikusi Ogrē. Lai gan pirmais, kas *uzrunājis*, protams, bija šo dzīvnieku izskats, ne mazāk pievilcīgs Ingrīdai šķitis arī viņu raksturs, jo samojedus nereti sauc par smaidošajiem suņiem. "Vācot informāciju, uzzināju, ka viņi vienmēr ir pozitīvi noskaņoti, nekad nav dusmīgi un ir draugi visiem. Kaut gan tur slēpjas arī risks, jo suns var aiziet līdz jebkuram svešiniekam," šķirni raksturo samojedā īpašniece.

Pēc diezgan mokošām pārdomām, informācijas vākšanas un gadu ilgas sazināšanās ar audzētavu Ventspilī pagājušā gada decembrī Ingrīda beidzot bija izlēmusi – viņa ņems šo suni. "Tas bija ļoti ilgstošs process, nevis spontāns lēmums. Pēdējo 15 vai 20 gadu laikā neviens lēmums manā dzīvē nebija nācis tik smagi," atceras Doras īpašniece. Viņa neslēpj, ka uztraukusies ne tikai par finansiālo pusi, bet arī par apkārtējo cilvēku viedokli. "Laikam izšķirošo lomu tomēr nospēlēja vēlme par kādu rūpēties, jo meita Līva jau izaugusi," apgalvo Ingrīda piebilstot, ka nekad to nav nožēlojusi, jo pretim saņem tik daudz mīlestības un pozitīvu emociju, ka tās atsver visus ieguldījumus.

Mācās kopā ar Doru

Tagad Dorai ir septiņi mēneši. Katru dienu, kopš ģimenei pievienojusies jaunā milule, Ingrīda apgūst kaut ko jaunu: "Arī es mācos kopā ar suni, un šī zinību apguve sākās jau pirms viņu iegādājos. Esmu pat nopirkusi divas grāmatas par suņu raksturu, par to, kā ar viņiem sadzīvot." Satraucoši bija arī pirmie mirkli, kad mazo Doru pārveda mājās. "Izlasīju, ka labāk kucēnu mājās pārvest no rīta, tad viņš mazliet pierodot un mazāk raudot. Bet mums sanāca otrādi, jo, vedot viņu no Rīgas, Balvos bijām tikai pusnaktī. Ļoti izbrīnījās, cik ātri un viegli viņa iejutās, neraudāja nevienu nakti," atceras dzīvnieka saimniece.

Lai gan Dora joprojām ir kucēna vecumā, pamazām viņa kļūst prātīgāka. Pēdējā laikā esot mazinājusies vēlme graužt visu, kas pieejams. Ingrīda stāsta, ka laikā, kopš četrkājainā milule dzīvo viņu ģimenē, mājās ir sagrauzti divi telefona lādētāji, dažādi vadi, audio austiņas, grāmatas, mācību klades un citi priekšmeti. Smagi cietis arī linolejs gaiteni, grīdas listes, kā arī apskādēti daži apavi. "Patiesībā, ko nozīmē suņu blēņas? Tā vienkārši ir saimnieka neizdarība, jo neesmu nolikusi šīs mantas vietā, bet atstājusi viņai pieejamas," uzskata kucēna īpašniece.

Lielu nedarbu Dora pastrādājusi pavisam nesen. "Kamēr krustdēls Kristiāns, gatavojoties doties uz izlaidumu, iegāja dušā, Dora norāva virtuvē uz galda atstātās puķes un pusi no tām apēda. Tā nu daži absolventi, tostarp Līva, palika neapšveikti." Tomēr Ingrīda nespēj piktoties uz visādi citādi piemīļīgo suni. Lai gan dažreiz Dorai patiesi izdodas sadusmot saimnieci. Tas notiek, kad, izrādot savu brīvdomātājas raksturu, viņa nereaģē uz Ingrīdas pavēlēm atgriezties: "Samojedi ir suņi ar patstāvīgu domāšanu. Pilsētā tā nav problēma, jo vedu viņu pie saites, taču, kad lauku mājā palaižu izskrieties, Dora uz maniem saucieniem bieži vien nereaģē."

Kopš maijā Ingrīdas četrkājainā milule apmeklēja suņu skolu Alūksnē un jau apgūvusi daudzas paklausības komandas. "Audzināšanas metodes ir dažādas. Atzīstu tās, kas balstītas uz savstarpēju sapratni, jo man nav vajadzīga bezierunu paklausība. Vienīgi gribētu panākt, lai viņa skrien atpakaļ, kad viņu saucu," domās par dzīvnieku dresūru dalās kucītes saimniece.

Visu grib apošņāt, visur ielīst

Dora tiek socializēta kopš mazotnes. Vislabāk šim nolūkam der suņu skola, kur viņa labprāt spēlējas ar citiem skolniekiem. "Dora vēl ir ļoti ziņkārīga. Visu grib apošņāt, visur ielīst. Pilsētā ne katrs saimnieks grib, lai viņu suņiem nākam klāt. Tāpēc skolīnā viņa labprāt izskrienas ar citiem sugas brāļiem," stāsta samojedā

Foto - no personīgā arhīva

īpašniece.

Dorai ļoti patīk bērni - tos redzot, viņas laimes izpausmēm nav robežu. Turklāt Ingrīda cenšas savu mīluli visur ņemt līdzi, arī uz ansambļa mēģinājumiem vai dzimšanas dienu svinībām: "Tagad visi jau ir pieraduši, ka ciemos vienmēr ierodas ar suni. Patiesībā, iegādājoties Doru, zināju, ka viņa nesēdēs mājās, bet būs mans kompanjons. Kur braukšu es, tur arī viņa."

Lai gan vēl joprojām jaunās vietās, satiekot nepazīstamus cilvēkus, kā jebkurš cits mazulis, Dora jūtas mazliet nedroši, viņas sociālās iemaņas aizvien uzlabojas. "Arī lauku mājā agrāk nevarēju vien Doru novaktēt, jo viņa skrēja uz visām pusēm. Tagad viņa aizskrien varbūt reizi dienā," vienu no audzināšanas panākumiem min Ingrīda.

Savukārt pie savu dabisko vajadzību nokārtošanas pareizajās vietās Doru radināja ar *paladziņu sistēmas* palīdzību. "Dzīvoklī daudzās vietās jāizklāj paladziņi, kur kucēnam nokārtoties. Tas nav lēti, jo paladziņš pēc pāris dienām ir jāmaina. Taču neteikšu, ka bija briesmīgi grūti. Biju iedomājusies, ka tas aizņems ilgāku laiku. Tomēr pāris mēnešu laikā viņa pierada nokārtoties tikai ārā," stāsta Doras saimniece.

Kopšanā grūtākais - žāvēšana

Daudzi Ingrīdai uzdod jautājumu, kā viņa tiek galā ar sniegbaltās spalvas kopšanu? "Patiesībā to visu jau biju izstudējusi, pirms paņēmu šo suni. Izrādās, samojedā spalva ir pašattīroša. Dora var būt nošmulējusies līdz ausīm, taču pēc tam, kad būs pagulējusi, zem viņas paliks čupa netīrumu, bet spalva atkal būs tīra. Visi netīrumi vienkārši nokrīt nost." Par to, ka tas tā patiesām notiek, Ingrīda pārliecinājās jau pēc pirmā brauciena uz laukiem šajā pavasarī. "Izskrējusies pa kurmju rakumiem, Dora atnāca mājās pilnīgi melna, un vīrs teica, ka nu gan būs jāmazgā vannā. Taču, atbraukusi mājās, mazliet nosnaudāmies, tāpat arī Dora. Vēlāk, pamodies un ieraudzījās, ka Dora atkal ir balta, vīrs vēl ilgi negribēja ticēt, ka viņu nebiju mazgājusi." Šī spalvas īpašība ļoti noder, jo vannot samojedu ir ārkārtīgi ilgstošs un darbietilpīgs process. "Viņai nav problēmu mazgāties. Sarežģītākā un ilgstošākā ir biežās spalvas žāvēšana, kas aizņem vismaz stundu," stāsta Ingrīda. Turklāt pēc mazgāšanas Dora jāfēno obligāti, jo šīs šķirnes suņiem slapja spalva var radīt veselības problēmas. "Vilna ir tik bieza, ka no slapjas spalvas āda sāk sust un var iekaist," skaidro dzīvnieka saimniece. Toties ķemmēšanu suņu meitene uztver kā patīkamu ikvakara procedūru, un ar to parasti nodarbojoties Ingrīdas vīrs Juris. Dora pat protot pati paņemt un pienest saimniekam ķemmi.

Ingrīda apgalvo, ka skaistā un zīdainā spalva nerada īpašas problēmas, uzkopjot dzīvokli. Viņasprāt, lielākas pūles prasītu tieši īsu spalvu savākšana, jo tās audumā ieduras tā, ka grūti dabūt laukā. Lai gan pagaidām lielā spalvas mešana, kas samojediem parasti notiekot reizi gadā, vēl neesot piedzīvota.

Ingrīda stāsta, ka Doras ēdienkartē lielākoties ir sausā suņu barība. Tā kā viņa labprāt mīlojas ar biežpienu, to kucīte dabū pāris reizes nedēļā, bet mīļāko gardumu – sieru – tikai īpašos gadījumos. Ēdināt mīluli ar sauso barību Ingrīda izvēlējās, lai būtu pārliecināta, ka kucēns saņem visas augšanai nepieciešamās barības vielas un vitamīnus. Taču izskatās, ka Dorai ir nosliece uz veģetārismu, jo viņa labprāt graužot zaļus kartupeļus, banānus, zemenes un neatsakās pat no arbūza.

Visām dāmām patīk ziedi. Dora joprojām ir kucēns, jo sasniegusi tikai septiņu mēnešu vecumu. Viņas dienas lielākoties pāiet rotaļājoties un draiskojojoties. Ar vislielāko prieku Ingrīdas milule dodas līdz saimniekiem uz lauku māju, kur var izskrieties savā valā, nošmulējoties pēc sirds patikas.

Foto - no personīgā arhīva

Ingrīda ar savu miluli. Samojedis ir ne tikai ārkārtīgi labsirdīgs un draudzīgs, bet arī ļoti skaists dzīvnieks. Ingrīda apgalvo, ka nav sastapusi nevienu suni ar tik mikstu un zīdainu spalvu. Glīto suņu meiteni nevar neiemīlēt. "Viņai tiešām ir ļoti daudz fanu," smeļ Ingrīda.

Jaunpienācējs

Negribēja suni dzīvoklī

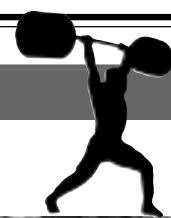
Bērzpiliešu VALĒRIJA un ILONAS mazā milule - 3 mēnešus jaunā kucīte Renda - ir pirmais suns šajā ģimenē, jo līdz šim viņu dzīvoklī mitinājās tikai 15-gadīgā kaķene Mince. Pagaidām Rendas dienas aizrit, rotaļājoties un darot blēņas, kā arī pamazām apgūstot suņu dzīves gudrības.

Ilona atzīst, ka kucēns mājās ir tikpat kā mazs bērns. Lai gan abi vienmēr bijuši pret suņu un kaķu turēšanu dzīvoklī, dzīve šajā nostājā izdarījusi savas korekcijas. Turklāt Ilona lēš, ka Renda nebūs liela auguma, jo viņas tētis esot biģls un mamma arī maza.

Ar saviem četrkājainajiem mīļiem viņi sadzīvo ļoti draudzīgi. "Naktīs gultā guļam visi četratā, kopā ar Rendu un kaķi," smeļ Ilona. Viņa stāsta, ka Mince jaunpienācēju uztver kā bērnu: "Uzšņāc, ja kas nepatīk, vai iecērt ar naziņiem, ieturot zināmu distanci. Kaut kādu respektu viņa ir panākusi, jo kaķene vienmēr paēd pirmā."

Ilona priecājas, ka mainījusi savu sākotnējo nostāju, jo izrādījās, ka arī dzīvoklī ir iespējams labi sadzīvot ar četrkājainajiem mīļiem.

Lappusi sagatavoja I.Tušinska

Svarcelšana

Mājup pārved "Progresa kausu"

Sacensībās Igaunijā. No 14. līdz 16.jūlijam Igaunijā jau 15.gadu pēc kārtas notika starptautiskās svarcelšanas sacensības "Albu kauss", kurās piedalījās arī Balvu Sporta skolas svarcēlāji. EDIJS KEIŠS vecuma grupā "U-12" pēc Sinklera punktu sistēmas izcīnīja godalgoto 2.vietu. Vecuma grupā "U-14" 2.vietu ieguva LAURIS LOGINS. Turklāt šajās sacensībās sportistam tas nebija vienīgais sasniegums, jo jaunais svarcēlājs mājup pārveda arī "Progresa kausu". Šo balvu Lauris ieguva, pateicoties savai profesionālajai izaugsmei, jo no visiem dalībniekiem, kuri sacensībās startēja pagājušajā gadā, Laurim ir vislielākais punktu pieaugums pēc Sinklera punktu sistēmas. Tāpat "Albu kausā" startēja KRISTIĀNS PANGA, kurš vecuma grupā "U-16" ieguva 4.vietu, bet RAINERS MELNSTRADS šajā pašā vecuma grupā ierindojās 6.vietā. Savukārt ARTŪRS BEREZOVŠ pieaugušo grupā izcīnīja bronzas medaļas vērtu 3.vietu. Svarcelšanas treneris Varis Sārtaputnis pastāstīja, ka tuvākās sacensības svarcēlājiem būs jau 5. – 6.augustā Daugavpilī, kur notiks Latvijas čempionāts svarcelšanā. Attēlā no kreisās puses kopā ar treneri redzams Artūrs Berezovs, kurš pieaugušo grupā izcīnīja 3.vietu.

Foto - no personīgā arhīva

Futbols

Piedalās piemiņas turnīrā

Gulbenē aizvadīts starptautiskais Borisa Jamkovija piemiņas turnīrs futbolā zēniem.

Šis bija jau astotais turnīrs, kurā pulcējās jaunāko vecuma grupu futbola komandas. Turklāt interese bija tik liela, ka dažiem pat nācās atteikt. Divās vecuma grupās sacentās 18 komandas ar 168 futbolistiem, futbolisti aizvadīja 36 mačus, bet kopumā pasākumā bija iesaistīti aptuveni 400 cilvēki. Abās grupās komandas sacentās pēc īpašas sistēmas, kur rezultāts nebija noteicošais. Galvenais bērniem bija spēlēt, sacensties ar vienaudžiem un apgūt futbola prasmes.

Jaunākajā - "U-7" - grupā Balvu Sporta centra komanda pirmajā posmā ar rezultātu 1:0 uzvarēja FC "Lootos I" (Polva, Igaunija) un cīnījās neizšķirti 1:1 ar Ikšķiles FK "Real Pro". Otrajā posmā mūsējie piedzīvoja zaudējumus pret Gulbenes "BJSS" un FK "Ikšķile". Noslēgumā pēc ranga komandas sarindojās šādi: Gulbenes "BJSS I", BJFK Jēkabpils, FK "Ikšķile", Balvu Sporta centrs, Rēzeknes "FA/BJSS", FK "Real Pro" (Ikšķile), FC "Lootos II", FC "Lootos I", Gulbenes "BJSS II". No Balvu Sporta centra labāko spēlētāju balvu saņēma

D.Štekelis.

Vecākajā - "U-9" - grupā Ingusa Zaharāna vadītā Balvu Sporta centra komanda pirmajā posmā uzvarēja Rēzeknes "FA/BJSS I" ar rezultātu 2:0 un Līvānu "BJSS" ar 3:0. Otrajā posmā mūsējie svinēja uzvaras pār FC "Lootos I" un FC "Lootos II" (abas komandas no Polvas, Igaunijas). Rezultātā komandas sarindojās šādi: Balvu Sporta centrs, FC "Lootos I", FC "Lootos II", BJFK Jēkabpils, Rēzeknes "FA/BJSS I", Alūksnes "BJSS", Gulbenes "BJSS", Līvānu "BJSS", Rēzeknes "FA/BJSS". Jāpiebilst, ka balveniešu komandā spēlēja K.Pušpurs, V.Pīpcāns, G.Supe, R.Baikovs, R.Kokorevičs, N.Sorokins, E.Tabors un T.Zvejnieks. No Balvu komandas labāko spēlētāju balvas saņēma V.Pīpcāns, G.Supe, N.Sorokins. Savukārt labākā trenera balvu saņēma Balvu Sporta centra treneris Ingus Zaharāns. Visi futbolisti saņēma arī piemiņas medaļas vai diplomus, bet ikviena komanda ieguva kausu un gardumus. Turnīrā par futbolistu disciplīnu uz laukuma un godīgu spēli parūpējās tiesneši Niks Grīslis (Balvi), Žanuels Skapenko (Jēkabpils), Mareks Kozlovskis un Deniss Ciunelis (abi - Gulbene).

Ar medaļām un kausu. Attēlā redzami Balvu Sporta centra futbolisti ar treneri Ingusu Zaharānu.

Foto - no personīgā arhīva

Nepalaid garām!

Piesakies skrējienam!

Šo svētdien pulksten 12 Viļakas novada Šķilbēnu pagasta Balkanos notiks tautas skrējiena "Balkanu aplī" 2.kārta. Reģistrācija no pulksten 11.30. Sacensības notiks vecuma grupās, distanču garumi: 1-5 kilometri (pirmsskolas vecuma bērniem – 300-500 metri). Labākie dalībnieki visās trīs sacensību kārtās (noslēgumā) saņems balvas. Sīkāka informācija, zvanot Pēterim Vancānam uz tālr. nr. 26423700

Īsumā

Piekāpjas līderiem

23.jūlijā Smiltēnē Vidzemes 2.līgā notika mačs starp "Balvu Sporta centra" futbolistiem un FK "Smiltene BJSS 2". Smiltēnieši turnīra tabulā atrodas 1.vietā un Balvu komanda interesantā mačā piedzīvoja zaudējumu ar rezultātu 3:6. Mūsējo labā divus vārtus guva Kārlis Vanags, bet viens precīzs raidījums pretinieku vārtos vadīja Vadima Šņegova kontā.

Informāciju sagatavoja "Balvu Sporta centrs"

Volejbols

Cīņā par trofeju iet karsti

8.jūlijā Bērzpīlī noslēdzās Balvu novada atklātā čempionāta pludmales volejbolā ceturtais posms. Līdz brīdim, kad uzzināsim šīs sezonas čempionāta galīgo vietu sadalījumu, atlicis mazāk nekā mēnesis – 8.augustā pulksten 18 piektais posms Balvos (pieteikšanās līdz 7.augustam), bet 19.augustā pulksten 10 Balvos sāksies fināla sacensības (pieteikšanās līdz 18.augustam).

Dotajā brīdī pēc aizvadītajiem četriem čempionāta posmiem salīdzinoši vēso vasaru kompensē karstas cīņas "Meistarklasē", kur cīņā par uzvaru visā turnīrā divas komandas – "Maverics" un "Elda" – sakrājušas vienādu punktu skaitu (76 punkti). 3.vietā atrodas "Slišāns / Kurapatkins" ar izcīnītiem 62 punktiem. Netālu no labāko trijnieka atrodas arī "Aleksandrs / Valdis", kuru kontā pagaidām ir 58 punkti, bet

komanda "Kube" ar 52 punktiem ieņem 5.vietu, "Pagale" ar 49 punktiem – 6.vietu. Tāpat šajā grupā par uzvarām cīnās "Logu maiņa", "Bringa / Andrejevs", "Kodētie", "Āboli", "Mandrāža", "Keiši", "Tomāti", "Litene" un "Vasiļjevs", kuru izcīnīto punktu skaits šajā čempionātā ir diapazonā no 12 līdz 40 punktiem.

Ne mazāk interesanti mači ir pārejās grupās. "Tautas klasē" pēc 4.posma līderpozīcijā ir komanda "Nagi" ar 33 punktiem. Tai seko "Maksimovs / Krakops" ar 20 punktiem, bet 3.vietā ar 16 iegūtiem punktiem atrodas "Spēka tūre", 4.vietā – "Zoljiks" (14 punkti), 5. un 6.vietu ar 13 punktiem dala komandas "RL" un "Dāvis / Arnis". Jāpiebilst, ka "Tautas klase" čempionātā ir visplašāk pārstāvētā grupa, kur pagaidām ārpus labāko sešnieka atrodas vēl 15 komandas ar izcīnīto punktu skaitu diapazonā no

0 līdz 11 punktiem.

"Sieviešu klasē" pēc 4.posma punktu sakrājušas visas komandas. Vislabāk veicies komandai "M&M", kas ar izcīnītajiem 25 punktiem atrodas 1.vietā. Komandas "Blondās" un "L&D" ar 22 punktiem dala 2.un 3.vietu. Savukārt 4.vietā atrodas "Piles" (17.punkti), 5.vietā – "Namejs" (13 punkti), 6.vietā – "K2" (8 punkti), 7.vietā – "Supe / Elksnīte" (5 punkti).

Visbeidzot "Veterānu klasē" vadībā atrodas "Voika / Ķirsons", kuri pēc četriem posmiem turnīra tabulā iepretim savai komandai ierakstījuši 28 izcīnītus punktus. Tuvākie sekotāji mūspusē pazīstamajiem sportistiem Arnim Voikam un Jurim Ķirsonam ir komanda ar nosaukumu "Vecie buki", kuri ar 22 punktiem atrodas 2.vietā. Savukārt 3.vietu ieņem "Trīs ozoli" (18 punkti), 4.vietu – "Trīs lietas" (10 punkti).

Lappusi sagatavoja A.Ločmelis

Aktuāli

“Kāpēc pēc remontdarbiem joprojām ierobežots braukšanas ātrums?”

Aizvadītajās dienās uz autoceļa Rēzekne – Gulbene, posmā no Rugāju novada Lazdukalna pagasta ciema Kapūnes līdz krustojumam ar vietējo autoceļu Lubāna – Upatnieki, pabeigti ceļa virsmas apstrādes darbi.

VAS “Latvijas Valsts ceļi” informē, ka seguma atjaunošanu šajā autoceļa posmā veica SIA “Krustpils” un darbu līgumcena bija 165 tūkstoši eiro. Minētajā ceļa posmā veiktā virsmas apstrāde ir asfaltbetona ceļu saglabāšanas metode, ko izmanto uz ceļiem ar salīdzinoši nelielu satiksmes intensitāti. Veicot virsmas apstrādi, uz asfalta izlej bitumena emulsiju un izber šķembiņas, kas salīp ar emulsiju. Ja ceļa virsma nav gluda, virskārtu pirms tam izlīdzina. Šāds segums ir raupjāks un trokšņaināks nekā asfaltbetons, taču tas ir ievērojami lētāks un ekonomiski izdevīgāks, īpaši uz autoceļiem ar nelielu satiksmes intensitāti.

Pēc seguma atjaunošanas laikraksta “Vaduguns” redakcija saņēma kāda autovadītāja telefona zvanu, kurš jautā, kādēļ pēc remontdarbiem uz ceļa

Atjaunotā ceļa seguma sākums. Tagad Kapūnes pusē pēc remontdarbiem noņemta arī ātrumu ierobežojoša zīme.

joprojām bija braukšanas ātruma ierobežojumi? VAS “Latvijas Valsts ceļi” par ātruma ierobežošanas iemesliem konkrēti ceļa posmā Kapūnes pusē skaidro, ka braukšanas ātrumu pēc virsmas apstrādes ierobežo, lai šķembiņas labāk un drošāk salīptu ar bitumena emulsiju. To dara arī tādēļ, ka lielā

ātrumā braucošs transports ar riepām var izraut nesen ieklātos akmentiņus un tie var trāpīt citu automašīnu stiklos. Kad šķembiņas un bitumens ir saķērušies un piebraukti, šķembiņu pārpalikumu no autoceļa noslauka, braukšanas ātruma ierobežojumu noņem un uzkrāso ceļa horizontālo marķējumu.

Remontdarbi pusmiljona eiro vērtībā

Pavisam drīz – jūlija nogalē – noslēgsies arī remontdarbi autoceļā Balvi – Viļaka, posmā no Egļevas līdz Viļakai, kur 5,89 kilometru garumā klāj pilnībā jaunu asfalta segumu.

Viļakas novada pašvaldības projektu vadītāja VINETA ZELTKALNE pastāstīja, ka būvdarbus valsts autoceļam veic SIA “Lemminkainen Latvija”, būvdarbu pasūtītājs ir VAS “Latvijas Valsts ceļi”, kopējās būvdarbu izmaksas - 503 tūkstoši eiro bez PVN. Ceļa seguma atjaunošanā ietilpst dilumkārtas uzbūves, asfaltbetona izlīdzinošās kārtas uzbūves, izlīdzinošās frēzēšanas, iesēdumu labošanas ar asfaltbetonu un visa ceļa posma dilumkārtas atjaunošanas darbi. Būvdarbus uzsāka jūnija vidū, un 45 dienu laikā – līdz jūlija beigām - būvfirmai ceļa posmu jāatjauno. “Veicam seguma atjaunošanu, rekonstruējam arī pieturvietas un izveidojam tām paplašinājumu - piebraucamo ceļu. Noslēdzot objektu, būs jauns marķējums, tiks uzklāti horizontālie apzīmējumi, uzstādītas atvairbarjeras, izbūvējot tās vietās, kur ir augsts uzbērums un nepārredzams ceļš. Šo barjeru mērķis ir novērst mašīnu novirzīšanos no ceļa un uzlabot drošības apstākļus uz ceļa. Grūti prognozēt, cik ilgā laikā nolietosies šādi atjaunots ceļa segums, jo SIA “Lemminkainen Latvija” neizbūvē jaunu ceļu, kā arī pasūtītājs nav pasūtījis mūsu firmai veikt izpēti, kādā stāvoklī ir esošais ceļš, kāda ir tā deformācija, cik biezas un kādās kārtās ir izbūvēts ceļš. Ceram, ka kalpos labi,” situāciju par notiekošajiem būvdarbiem skaidro SIA “Lemminkainen Latvija” būvdarbu vadītājs SALVIS JELINSKIS.

Ievēro zīmes! Arī Viļakas pusē, kur uzklāts jauns asfalta segums, uzstādīta ātrumu ierobežojoša zīme. VAS “Latvijas Valsts ceļi” skaidro, ka pēc asfaltēta autoceļa atjaunošanas reizēm pat mēnesi vai ilgāk saglabājas ātruma ierobežojums 70 km/h. Tās nav aizmirstas ceļa zīmes. Pēc seguma virskārtas uzbūves ceļu klāj bitumena saistviela – tā veido neredzamu plēvīti, kas var kļūt slidena. Ir nepieciešams laiks, lai ar automašīnu riepām šo plēvīti nodeldētu. VAS “Latvijas Valsts ceļi” arī regulāri veic saķeres mērījumus. Tiklīdz tā atbilst normai, ātrumu ierobežojošo zīmi noņem.

Pieturvieta “Egļeva”. Remontdarbos bija iekļauta arī pieturvietu rekonstruēšana.

Informē policija

Nozog instrumentus

17.jūlijā policija reģistrēja notikumu, ka Viļakas novada Kupravas pagastā no ēkas nozagti dažādi instrumenti. Uzsākts kriminālprocess. Notiek izmeklēšana.

Uzbrauc stāvošam auto

17.jūlija rītā Balvos 1957.gadā dzimusi sieviete vadīja automašīnu “Renault” un uzbrauca stāvošai automašīnai “Volkswagen Passat”. Cietušo nav. Sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols.

Brauc dzērumā

17.jūlijā Balvos 1970.gadā dzimis vīrietis vadīja mopēdu 3,03 promiļu alkohola reibumā. Sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols.

18.jūlija vakarā Viļakas novada Medņevas pagastā 1973.gadā dzimis vīrietis brauca ar velosipēdu 1,56 promiļu alkohola reibumā. Sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols.

20.jūlijā Balvu novada Bērzkālnes pagastā 1962.gadā dzimis vīrietis pārvietojās ar velosipēdu (2,21 promiļu) alkohola reibumā. Sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols.

Nesamaksā par degvielu

19.jūlijā Rugāju novadā kāda persona degvielas uzpildes stacijā automašīnai piepildīja degvielu, bet par to nesamaksāja un aizbrauca prom. Uzsākts kriminālprocess. Notiek izmeklēšana.

Sadursmes starp automašīnām

23.jūlijā Rugāju pagastā notika sadursme starp automašīnu “Opel”, kuru vadīja 1986.gadā dzimis vīrietis, un automašīnu “Audi”, kuru vadīja 1986.gadā dzimusi sieviete. Cietušo nav.

Tajā pašā dienā notika vēl viena sadursme starp divām automašīnām. Negadījumā Viļakas novada Medņevas pagastā iekļuva automašīna “Opel”, kuru vadīja 1995.gadā dzimis vīrietis, un automašīna “Chrysler”, kuru vadīja 1986.gadā dzimis vīrietis. Cietušo nav.

Informē ugunsdzēsēji

Riepā iesprūst kāja

21.jūlijā pulksten 18.41 ugunsdzēsēji glābēji saņēma izsaukumu uz glābšanas darbiem Balvos, Turgus ielā. Kādam zēnam velosipēda riepā bija iesprūdsi kāja. Viss beidzās veiksmīgi un līdzcilvēki jauniesā kāju no riepā izvilka vēl pirms glābēju ierašanās. Savukārt, kad notikuma vietā ieradās glābēji, viņi sniedza pirmo palīdzību.

Deg plīts

22.jūlijā pulksten 11.10 ugunsdzēsēji glābēji devās uz Viļaku, Pļavu ielu, kur dzīvoklī dega elektriskā plīts. Ugunsgrēka iemesls – elektrības īssavienojums. Cietušo nav.

Nodevīgā svece

24.jūlijā Balvos, Raiņa ielā, dzīvoklī no sveces aizdegās papīra lapa. Rezultātā radās piedūmojums. Ierodoties notikuma vietā, ugunsdzēsēji glābēji nekonstatēja degšanu, arī telpas jau pilnā sparā vēdinājās. Cietušo nav.

Jāpiebilst, ka aizvadītajās brīvdienās, no 22. līdz 24.jūlijam, Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienests visā Latvijā saņēma 107 izsaukumus: 44 - uz ugunsgrēku dzēšanu, 45 - uz glābšanas darbiem, bet 18 izsaukumi bija maldinoši. Ugunsdzēsēji glābēji devās arī uz izsaukumiem, kuros dega atkritumi, sausā zāle, divi koki, meža zemsedze, divāns, gulta, elektrības instalācija, elektriskā plīts, četras vieglās automašīnas, traktors, dzīvojamās mājas ārsiena, pirts, dārza māja, divas dzīvojamās mājas, sodrēji ēkas dūmvadā un bez uzraudzības atstāts piededzis ēdiens. Tāpat ugunsdzēsēji glābēji atgādina neaizmirst par drošību jau 45 nosliukuši cilvēki. Pagājušajā gadā 12 mēnešu laikā no uđenstilpnēm izcēla 110 nosliukušos, bet 2015.gadā – 109.

Jaunākie žurnālu numuri

Ilustrētā Zinātne

- Tev pietiek ar pusi no smadzenēm. Kāds francūzis lieliski dzīvo ar desmito daļu smadzeņu, un jaunākie pētījumi liecina, ka šim orgānam ir gluži neticamas pielāgošanās spējas.
- Mājas laboratorija: cukurs pārvēršas par kvēpu čūsku. Dedzinot cukuru, iespējams radīt stabu, kas pamazām aug arvien lielāks.

- Norvēģi satiksmi novirzīs zem ūdens. Autobraucēji varēs šķērsot Norvēģijas fjordus pa cauruļtītiem, kas atradīsies 30 metru zem ūdens virsmas un spēs izturēt sadursmi ar zemūdeni.

- Ziedo savas asaras zinātnēi. Kāds Izraēlas smadzeņu pētnieks nolēmis izveidot sasalušu asaru banku.

- Tad kur viņi ir? Mēs nekad neesam redzējuši dzīvības pazīmes citur kosmosā. Iespējams, zinātnieki ir atklājuši skaidrojumu: dzīvība rodas daudzviet, bet iet bojā radībās.

- Tavā dārzā dzīvo siki briesmoņi. Tava dārza klusā idille ir pasaule, kurā valda šaušalīgi noslēpumi. Ir vasara, un cīņa par izdzīvošanu rit pilnā sparā.

- Dronu armija dodas misijā uz okeāna dzīlēm. Zinātnieki ar zemūdens droniem ievāc datus, kas ļaus viņiem prognozēt nākotnes klimatu.

- "Tour de France" uzvar zinātne. Zinātne palīdz riteņbraucējiem samazināt vēja pretestību, padara velosipēdus ultravielgus un palīdz organismam atjaunoties rekordīsā laikā.

- Atklājumi pasaulē. Zirneklis nosaukts Harija Potera cepures vārdā. Uz Marsa atklāts milzīgs ledus rezervuārs. Dzintarā atklāta dinosaustra spalvainā aste.

- Jautājumi un atbildes. Kāpēc planētas un zvaigznes ir apaļas? Kurš ir vismazākais zidītājs? Vai baseinā ir iespējams iegūt kesona slimību?

Ogulāji

Šajā izdevumā apkopoti žurnāla "Dārza Pasaule" ekspertu – Pūres un Dobeles pētnieču Valdas Laugales, Sarmītes Strautiņas, Edītes Kaufmanes, Ineses Drudzes, stād- audzētavu saimnieku Pētera Heimaņa, Vijas Rožukalnes, Paula Kantāna un citu – padomi gan populārāko, gan mazāk zināmo, gan eksotisko ogulāju audzēšanā.

Piemēram, dārza melleņu, krūmciņoniju, upeņu, jāņogu, zemeņu, ērkšķogu, vasaras aveņu, aktinīdiju, sausseržu, kizila, godži, kā arī citu ogulāju audzēšanā.

- Kādu augsni un vietu katrs no tiem dārzā vēlas? Piemēram, mellenes labi aug tikai skābā zemē un dos lielas ogas, ja tās kārtīgi laistīsiet.

- Kā un kad tos stādīt? Mūsdienās, kad stādus lielākoties iegādājami konteineros, ogulājus var stādīt visu vasaru. Taču, pērkot kailsakņus, jāzina, ka tos labāk stādīt rudenī. Vienīgi rudens avenes stāda pavasarī.

- Kā veidot vainagu vai ceru? Tikai pareizi veidots, gaisu un gaismu caurlaidīgs ogu krūms būs veselīgs un dos labu ražu.

- Kā profilaktiski aizsargāt ogulājus no kaitēkļiem un slimībām?

- Kādas ir ieteicamās šķirnes – gardākās, aromātiskākās, saldākās, Latvijas klimatu un slimību izturīgākās?

- Gudram tētim un mammai jāzina par augošu bērnu, kā izvēlēties viņam piemērotākās treniņu nodarbības, lai nekaitētu mugurai, un kā laikus pamanīt stājas problēmas. Stājas traucējumi nesāp – bērns nesūdzēsies, tāpēc vecākiem tie jāpamāna pirmajiem.

Vēriņā acs

Atridot foto 10 atšķirības, Jums ir iespēja iegūt balvu. Atbildes gaidām līdz 15.augustam.

7. kārtā

Iepriekšējai kārtai iesūtītas 25 pareizas atbildes. **Konkursa "Vēriņā acs" 6.kārtā veiksmē uzsmaidīja ELGAI BERKEI** no Balviem. Pēc balvas griezties redakcijā.

Palauzi galvu

Piedāvājam pašlaik Eiropā populārāko galvas laušanas miklu, kuru atrisinot, iespējams jūs saņemsiet pārsteiguma balvu. Tukšajos laukumos ielieciet ciparus tā, lai katrā mazajā kvadrātā un visos kopā horizontālajās un vertikālajās rindās nebūtu divu vienādu ciparu. Atbildes gaidām līdz 15.augustam.

7. kārtā

7	5					9	
		3	4	2			8
8	6			3			4
4	8	5	1		3		7
3							8
2			5		8	3	6
5				1			7
	3			7	2	8	
		7					2
							3

Pareizas atbildes iesūtīja: Ī.Stira, D.Svarinskis, V.Gavrjušenkova, M.Pretice, L.Kivkucāne, J.Poseika, St.Lazdiņš, S.Sirmā, V.Mancevičs, E.Fjodorova, Z.Pulča, I.Dzergača (Balvi), V.Dragune (Kuprava), V.Krēmere (Susāju pagasts), A.Mičule, B.Ķise, J.Slišāne, A.Slišāns, S.Siliņa (Tilža), V.Ločmele (Lazdukalns), V.Šadurska (Rugāju novads), D.Zelča (Krišjāņu pagasts), M.Bleive (Vīksnas pagasts), I.Homko (Medņeva), A.Circene (Baltinava), M.Keiša (Baltinava), N.Mantone (Bērzkalnes pagasts), Z.Ziemele (Naudaskalns).

6. kārtas uzvarētājs ir D.SVARINSKIS no Balviem. Pēc balvas griezties redakcijā.

Foto konkurss

Katra mēneša labākās fotogrāfijas autors saņems balvu. Fotogrāfijas var iesūtīt pa pastu – Balvi, Teātra ielā 8, LV-4501, vai elektroniski – vaduguns@apollo.lv. Pie foto obligāti norādāms vārds, uzvārds (vēlams - tālrunis).

Visapkārt taureņi. Iesūtīja Daniels Kivkucāns no Balviem.

Par jūlija labākās fotogrāfijas autoru atzīts ZINTIS DVINSKIS no Medņevas pagasta ar fotogrāfiju "Ziemai jāgatavojas laikus", kas publicēta 18.jūlijā. Pēc balvas griezties redakcijā.

Lappusi sagatavoja E.Gabranovs

